

Julie.

Wil ihr's wisse, so sag ich nitt nei.

Fritz.

So, so! un er isch schint's lang bi Dr gsi?...

Julie.

Ah!... Dü bisch g'wiss jaloux?...

Fritz.

Un er hat Dir dr Hof g'macht!

Julie.

Oh... das isch jetz...

Herr Rothfuchs.

's isch unnöthig, ass Se sich verstellt... mr wisse-
n-alles!

Julie (fir sich).

Das sin wieder d'böse Miler gsi, wo das ufbrocht hän.

Fritz.

So isch's denn wahr, ass Dü ne gern hasch!

Julie (lacht).

Eh jo... ich versteck's jo gar nitt, ass ich dà junge
Mensch gern ha.

Herr Rothfuchs.

Allons... se-n-isch doch ufrichtig...

Fritz (grint).

Oh Julie!... hi, hi, hi...

Herr Rothfuchs.

Un Dü grinsch, Dü alter Esel!...

Julie (lacht).

Oh! wie sin ihr doch beide-n-eso dumm!

Herr Rothfuchs.

Jumpfer Julie!

Julie.

Ich hätt eüch grad in eürem Irrthum sotte lo...
uf jedefall, wenn ich red', so isch's nitt wege-n-Ihne...
's isch nur wege-n-em Fritz, wo-n-ich nitt unglücklich
ka säh.

Herr Rothfuchs (fir sich).

Se süecht e-n-Üsred.

Julie.

Eh bien, dà junge Mensch, wo-n-eüch eso z'schaffe
git, isch... e Jumpfre!

Fritz.

E Jumpfre?

Herr Rothfuchs.

Wie das güet g'funde-n-isch!

Julie (fir sich).

Alles derf i awer doch nitt sage... (lüt) eine wo
mine Frindine, wo reist, un fir nitt belästigt z'werde,
hat se sich...

Herr Rothfuchs.

Fir die Erfindung bekunnt Se kei Brevet... das
packt nitt!

Julie.

Ihr sin nitt iwel verwitscht worde dasmol (se lacht:
ha ha ha).

Fritz (lacht).

Ha ha ha... wie sin mir so dumm gsi alle beide...
Sie nitt, Herr Rothfuchs, Sie nitt.

Herr Rothfuchs.

Un Dü glaübsch eso Dummheite?

Julie.

Was... Sie glaüwe mir nitt?

Herr Rothfuchs.

Worum nitt gar!